

Sygn. akt I C 932/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2014 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Damian Czajka

Protokolant: Karolina Nesterewicz

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2014 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa Gminy W.

przeciwko Gminie Miejskiej K.

o zapłatę 4.764 zł

I. powództwo oddała;

II. zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygnatura akt I C 932/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa Gmina W. wniosła o zasądzenie od pozwanej Gminy Miejskiej K. 4 764 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 listopada 2011 r. oraz kosztami postępowania. Uzasadniając żądanie wskazała, że od 18 lipca 2011 r. w Hostelu Readaptacyjnym (...) w W. przy ul. (...) przebywała mieszkanka K.B. S. wraz z mężem M. S. i ich synem G.. Pobyt ten miał charakter czasowy, związany z procesem readaptacyjnym i koniecznością ukończenia leczenia odwykowego B. S., która potwierdziła tą okoliczność w oświadczeniu z 5 kwietnia 2011 r. Na podstawie art. 101 ust. 7 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej gmina właściwa ze względu na miejsce zamieszkania albo na ostatnie miejsce zameldowania na pobyt stały jest obowiązana do zwrotu wydatków gminie, która przyznała świadczenia w miejscu pobytu. W oparciu o cytowaną regulację pozwana Gmina zobowiązana jest do zwrotu na rzecz powódki przyznanych B. S. i wypłaconych zasiłków okresowych i celowych w kwotach: 172 zł za okres od listopada 2011 r. do grudnia 2011 r., 970 zł za okres od marca 2012 r. do czerwca 2012 r., 975 zł za okres od października 2012 r. do grudnia 2012 r., 279 zł z okresu marca 2012 r., 200 zł za grudzień 2012 r., 1 636,50 zł za okres od stycznia 2013 r. do marca 2013 r. i 531 zł w lutym 2013 r. Strona pozwana wezwana do refundacji wypłaconych świadczeń socjalnych przez Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy (...) w W. w łącznej wysokości 4763,50 zł odmówiła zwrotu świadczeń. Z opisanych powodów powództwo o zapłatę stało się konieczne.

Pozwana Gmina Miejska K. wnosząc o oddalenie powództwa zarzuciła, że żądanie refundacji świadczeń z opieki społecznej wypłaconych B. S. pomiędzy listopadem 2011 r. a marcem roku 2013 nie jest usprawiedliwione, bowiem ich beneficjentka, zameldowana na pobyt stały w K. przy ul. (...) do 17 lipca 2011 r. przebywała na leczeniu odwykowym w Ośrodku (...) w K.. Po tym czasie zamieszkała w Hostelu dla neofitów w W. przy ul. (...). W dniu przyjęcia miała zapewnione miejsce pobytu na czas do 17 lipca 2013 r. Następnie przedłużono jej umowę do 31 grudnia 2013 r., z możliwością dalszego przedłużania na kolejne okresy. Gmina W. działająca poprzez Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy

Spółecznej przyznała jej zasiłki okresowi i celowe opierając się na przepisie art. 101 ust. 1 powołanej ustawy, jako gmina właściwa ze względu na miejsce zamieszkania wnioskującej o ich wypłatę. B. S.(wówczas M.) zamieszkała w Hostelu z M. S.(obecnym mężem), będąc w 7 miesiącu ciąży. 12 stycznia 2012 r. urodziła syna G. S., zaś 29 grudnia 2012 r. B. M.i M. S.pobrali się. Wymienieni zarejestrowani są Powiatowym Urzędzie Pracy w W.jako osoby bezrobotne. Z informacji pozyskanej przez pracownika pomocy społecznej strony pozwanej, podczas rozmowy telefonicznej z B. S., wynika, że jej mąż M.podjął zatrudnienie w firmie budowlanej w K.. Pozwana Gmina wskazała, że B. S.korzysta ze specjalistycznej opieki medycznej i wsparcia terapeutycznego, prowadzi gospodarstwo domowe w miejscowości W., co świadczy o jej miejscu pobytu. Od 2011 r. nie opuszczała terenu powodowej Gminy. W tych okolicznościach zważywszy na definicję miejsca stałego pobytu z art. 25 k.c. za jej aktualne centrum życiowe uznać należy W.. Żądanie refundacji poniesionych kosztów pomocy od Gminy Miejskiej K.nie jest zasadne.

Poza sporem pomiędzy stronami były okoliczności leczenia uzależnień B. S., zameldowanej na pobyt stały w K.przy ul. (...), w Ośrodku Resocjalizacji (...) w K.. Po zakończeniu terapii, od 18 lipca 2011 r. zamieszkała ona na podstawie umowy w Hostelu dla neofitów w W.przy ul. (...). Zgodnie z umową w Hostelu przebywać mogła do 17 lipca 2013 r., po czym przedłużono ten czas do końca grudnia 2013 r., z możliwością dalszych przedłużeń. W okresie pobytu w W.Decyzjami Burmistrza Miasta i Gminy W.przyznano B. S. (1) i wypłacono tytułem zasiłków okresowych i celowych: 172 zł za okres od listopada 2011 r. do grudnia 2011 r., 970 zł za okres od marca 2012 r. do czerwca 2012 r., 975 zł za okres od października 2012 r. do grudnia 2012 r., 279 zł z okresu marca 2012 r, 200 zł za grudzień 2012 r., 1 636,50 zł za okres od stycznia 2013 r. do marca 2013 r. i 531 zł w lutym 2013 r. Pismem z dnia 11 marca 2013 r. Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy (...) w W.wezwał Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w K.do refundacji ww. świadczeń w łącznej wysokości 4 763,50 zł, wskazując na obowiązek zwrotu zasiłków przez Gminę miejsca zameldowania beneficjentki świadczeń. Gmina Miejska K.pismem z 25 marca 2013 r. odmówiła refundacji wskazując, że B. S.jest mieszkanką W., gdzie przebywa wraz z rodziną z zamiarem dłuższego pobytu i nie zamierza wracać do K..

Sąd ustalił, nad to:

W oświadczeniu pisemnym z dnia 5 kwietnia 2013 r., złożonym w trybie art. 75 § 2 k.p.a. B. S.podała, że pobyt na terenie gminy W.ma charakter czasowy i nie wiąże ona z nią swojej przyszłości. Pobyt związany jest z ukończeniem leczenia odwykowego w ośrodku (...) i pozostawaniem pod opieką Hostelu Readaptacyjnego należącym do ośrodka.

Dowód:

- oświadczenie (k. 11).

W kwestionariuszu rodzinnego wywiadu środowiskowego Miejsko-Gminnego Pomocy (...) w W. z dnia 18 listopada 2011 r. przeprowadzająca wywiad wskazała, że B. M. (obecnie S.) pozostaje w związku konkubenckim z M. S., będąc w 7 miesiącu ciąży. Rodzina mieszka w Hostelu, utrzymując się z prac dorywczych podejmowanych przez M. S.. Oboje zarejestrowani są w Powiatowym Urzędzie Pracy w W. jako osoby bezrobotne, bez prawa do zasiłku.

Dowód:

- kwestionariusz rodzinnego wywiadu środowiskowego (k.47-50),

- zaświadczenia PUP w W. (k. 51-52).

W piśmie z 25 lipca 2013 r. B. S.oświadczyła, że od dwóch lat zamieszkuje w W.przy ul. (...)nie zamierza z rodziną wracać do K..

Dowód:

- pismo B. S. (k.57).

Z mieszkania, o statusie lokalu socjalnego, w K.(...) ul. (...)najmowanego przez matkę B. S., wymieniona wyprowadziła się na początku lat 2000. Od kiedy rozpoczęła terapię w ośrodku (...)w K.tj. od sierpnia 2010 r. w kłodzku przebywała dwukrotnie z kilkudniowymi wizytami u matki. W lokalu tym nie przechowuje należących do niej rzeczy. W Hostelu w W.B. S.mieszkała do grudnia 2013 r. Po tym czasie zamieszkała wraz z mężem M. S.oraz ich dwójka dzieci w K., gdzie od 10 marca 2014 r. znalazła zatrudnienie w sklepie (...). Po rozpoczęciu terapii B. S.nie zamierzała wracać do K.ze względu na obawę powrotu do uzależnienia od narkotyków i alkoholu, które jej tutaj towarzyszyły. Wraz z mężem zamierzała pozostać na stałe w W.bądź K.. W okresie pobytu w W.B. S.wysła za mąż i urodziła dwójkę dzieci. Po zamieszkaniu w Hostelu starała się o kolejne prolongaty możliwości przebywania w nim, wskazując, że nie chce wracać do K..

Dowód:

- zeznania B. S.(k. 71).

Sąd zważył:

Opisany wyżej stan faktyczny sporu Sąd ustalił w oparciu o przedstawione przez strony dowody w postaci dokumentów, których prawdziwość nie budzi zastrzeżeń oraz zeznania świadka B. S., dla ustalenia towarzyszących jej w okresie objętym powództwem zamiarów odnośnie miejsca zamieszkania. Na tej podstawie Sąd ustalił, że miejscem stałego zamieszkania ww. po opuszczeniu K.i zakończeniu terapii odwykowej była W., dokładniej należącej do Monaru Hostel dla neofitów. Świadczą to tym zeznania B. S., która potwierdziła, że planowała pozostać w W.bądź w K., w każdym razie nie zamierza wracać do K., gdzie popadła w uzależnienia. Zważywszy, że świadek składała wcześniej różne deklaracje przed przedstawicielami obu będących w sporze (...) (choć w żadnej nie deklarowała się jako mieszkanka K.) posiłkować należało się innymi okolicznościami świadczącymi o pobycie w danym miejscu, w sensie zogniskowania w nim spraw życiowych. Z tej perspektywy miejscem stałego pobytu B. S.była W., na terenie której założyła rodzinę, tj. wysła za mąż, urodziła dwoje dzieci, zarejestrowana była wraz z małżonkiem w Powiatowym Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna, wreszcie wystąpiła o wypłacone zasiłki z opieki społecznej. Istotne jest też, że w okresie pobytu w Hostelu B. S.nie posiadała na terenie K.żadnego majątku, ani też tytułu prawnego do zamieszkiwania. Zameldowanie, na które powołuje się strona powodowa jest konsekwencją zamieszkiwania ponad dziesięć lat temu w lokalu socjalnym przynależnym jej matce, z którego wyprowadziła się na początku lat 2000 i w którym przebywała już tylko okazjonalnie przy okazji odwiedzin.

Mając to wszystko na względzie Sąd nie uznał udowodnione, aby K.było miejscem zamieszkania B. S.. Przeciwnie zogniskowanie wszelkich spraw życiowych oraz okoliczność faktycznego pobytu wraz z dobytkiem, wskazuje, że miejscem zamieszkania beneficjentki świadczeń wypłaconych przez powódkę była W.. Nie znajduje w ocenie Sądu zastosowania regulacja 101 ust. 7 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej według, której gmina właściwa ze względu na miejsce zamieszkania albo na ostatnie miejsce zameldowania na pobyt stały jest obowiązana do zwrotu wydatków gminie, która przyznała świadczenia w miejscu pobytu.

Z tych przyczyn powództwo należało oddalić w całości.

W myśl art. 98 § 1 k.p.c. kosztami postępowania Sąd obciążył stronę powodową.